

Sygn. akt I C 1248/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko G. B.

o zapłatę

I. zasądza od G. B. na rzecz Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 16 266,64 zł (szesnaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami umownymi wynoszącymi 9 maja 2017 r. 10% (dziesięć procent) rocznie, liczonymi jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 16 169,42 zł (szesnaście tysięcy sto sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści dwa grosze) od 11 września 2014 r. do dnia zapłaty, przy czym od 1 stycznia 2016 r. nie wyższymi niż dwukrotność ustawowych odsetek za opóźnienie oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 72,16 zł (siedemdziesiąt dwa złote szesnaście groszy) od 10 czerwca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od G. B. na rzecz Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 2623,04 zł (dwa tysiące sześćset dwadzieścia trzy złote cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1248/16

UZASADNIENIE

Pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym z 10 czerwca 2015 r. powód: Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od G. B. kwoty 16 244,64 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 16 169,42 zł od 11 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz ustawowymi od kwoty 72,16 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Roszczenie swe powód wywodził z łączącej go z pozwanym umowy kredytu z 3 lipca 2013 r., na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach ustalonych w umowie. Powód podniósł, że pozwany nie wywiązał się z przyjętego zobowiązania, wobec czego umowa została wypowiedziana, a niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna w dniu 11 września 2014 r. wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Mimo wezwania do zapłaty, należność nie została zapłacona.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z 22 czerwca 2015 r. wydanym w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany G. B. złożył sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwany zaprzeczył, aby zawierał z powodem umowę kredytu z 3 lipca 2013 r.

Pismem z 13 marca 2017 r. powód złożył wniosek, z uwagi na zbycie w toku procesu wierzytelności objętych pozwem o umożliwienie nabywcy spornych wierzytelności, tj. (...) z siedzibą w W. wstąpienie do procesu na miejsce zbywcy w trybie art. 192 pkt 3 k.p.c., ewentualnie potraktowanie niniejszego pisma, jako wniosku o przyznanie w trybie art. 84 k.p.c. i umożliwienie wzięcia udziału w sprawie z charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda.

Pozwany nie wyraził zgody na wstąpienie nabywcy wierzytelności do procesu w miejsce powoda, nabywca wierzytelności nie złożył również oświadczenia o wstąpieniu do procesu w charakterze interwenienta ubocznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

3 lipca 2013 r. w G. pomiędzy Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. i G. B. jako kredytobiorcą zawarta została umowa o limit kredytowy, na podstawie której bank udostępnił G. B. środki pieniężne z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych w kwocie 14880 zł w ramach limitu kredytowego w jego koncie osobistym nr (...) na podstawie umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego. Kwota limitu kredytowego została postawiona kredytobiorcy do dyspozycji 3 lipca 2013 r. na okres 12 miesięcy.

Limit kredytowy był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej równej stopie referencyjnej (...), powiększonej o 14,25 punktu procentowego, tj. 17% w dniu zawarcia umowy.

Kredytobiorca upoważnił bank do obciążenia swojego konta osobistego, przed innymi płatnościami, wymagalnymi należnościami banku powstałymi w wyniku zawarcia powyższej umowy i zobowiązany był do zapewnienia odpowiedniego stanu środków na koncie osobistym na dzień spłaty należności banku.

Całkowita kwota do zapłaty wyliczona na dzień zawarcia umowy wynosiła 17 558,40 zł, na którą składały się: całkowita kwota kredytu oraz koszt kredytu, w tym prowizja z tytułu udzielenia limitu kredytowego w wysokości 148,80 zł oraz odsetki od kredytu w wysokości 2529,60 zł.

G. B., jako kredytobiorca, zobowiązany był do utrzymywania regularnych, miesięcznych wpływów z tytułu udokumentowanych dochodów na konto osobiste w wysokości nie niższej niż 2480 zł.

Każdorazowy wpływ środków pieniężnych na konto osobiste powodował obniżenie zadłużenia kredytobiorcy oraz zwiększał kwotę dostępnych środków w ramach udzielonego limitu kredytowego. Odsetki od kwoty wykorzystanego limitu kredytowego naliczane były za każdy dzień korzystania z limitu i pobierane z konta w ostatnim dniu miesiąca, zaś w przypadku braku środków własnych na koncie osobistym odsetki, opłaty i prowizje pobierane były z przyznanego limitu, powodując jego wykorzystanie. W przypadku wykorzystania pełnej kwoty limitu kredytowego pobrane odsetki i należne bankowi opłaty i prowizje powodowały powstanie na koncie osobistym niedozwolonego salda debetowego. Wpływy na konto osobiste przeznaczone były w pierwszej kolejności na spłatę niedozwolonego salda debetowego, a następnie na spłatę pozostałego zadłużenia. Niespłacona przez kredytobiorcę w terminie należność banku z tytułu kredytu lub odsetek w dniu płatności stawała się wymagalna. Od tego dnia od zadłużenia pobierane było oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego, wynoszące czterokrotność stopy kredytu lombardowego(...). Koszty ponoszone przez kredytobiorcę z tytułu niewykonania przez niego zobowiązań wynikających z umowy były ponadto powiększone m. in. o koszty monitów i wezwań wysyłanych do kredytobiorcy.

Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 62-dniowego terminu wypowiedzenia i zażądać spłaty należności m. in. w przypadku naruszenia postanowień umowy, w szczególności: przekroczenia limitu kredytowego, niedotrzymania wysokości wpływów na konto osobiste, zalegania z jakimikolwiek zobowiązaniami wynikającymi z umowy.

dowód: kopia umowy o limit kredytowy – k. 56-59.

G. B. nie wykonywał postanowień umowy o limit kredytowy w zakresie zobowiązania do zapewnienia utrzymywania regularnych miesięcznych wpływów na konto osobiste w wysokości zadeklarowanej w umowie, a w konsekwencji, do zapewnienia na koncie osobistym środków na spłatę należności z tytułu umowy o limit kredytowy, doprowadzając do powstania zadłużenia z tego tytułu.

dowód: wykaz operacji na rachunku – k. 110-111.

Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystosował do G. B. w dniu 2 maja 2014 r. upomnienie, informując, że na jego rachunku utrzymuje się zadłużenie przeterminowane. Następnie w dniu 3 czerwca 2014 r. skierowane zostało ostateczne wezwanie do zapłaty całego zadłużenia przeterminowanego do 10 czerwca 2014 r., pod rygorem wypowiedzenia umowy i żądania natychmiastowej spłaty całej należności banku.

Pismem z 18 czerwca 2014 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wypowiedział G. B. umowę o limit kredytowy, z uwagi na nieuregulowanie w wyznaczonym terminie wymagalnych wierzytelności banku, wzywając do zapłaty w terminie 62 dni od otrzymania wypowiedzenia zadłużenia w wysokości 15 556,64 zł, na które składała się kwota wykorzystanego limitu 14 880 zł, kwota z tytułu przekroczenia limitu 685,94 zł, kwota z tytułu odsetek 0,70 zł.

dowód: , kopia upomnienia – k. 113, kopia wezwania do zapłaty – k. 114, kopia wypowiedzenia umowy – k. 60, kopia dowodu nadania – k. 112.

Pismem z 12 września 2014 r. Bank (...) Spółka Akcyjna we W. wezwał G. B. do zapłaty kwoty 16270,04 zł, wynikającej z umowy z 3 lipca 2014 r., zaś pismem z 23 października 2014 r. Bank (...) Spółka Akcyjna we W. wezwał G. B. do zapłaty kwoty 16 540,06 zł z tytułu zadłużenia wynikającego z umowy z 3 lipca 2013 r.

dowód: kopia wezwania do zapłaty – k. 29, 115.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaferowanych przez strony dowodów w postaci: kopii umowy o limit kredytowy, kopii wykazu operacji na rachunku bankowym, a także kopii korespondencji kierowanej przez bank do pozwanego. Ich autentyczność i wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana w toku procesu przez strony, nie budziła również wątpliwości Sądu. Dokumenty te co prawda miały walor wyłącznie dowodów z dokumentów prywatnych, tj. zgodnie z przepisem art. 245 k.p.c., stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie objęte ich treścią, jednakże, w świetle zarzutów przedstawionych przez stronę pozwaną, Sąd uznał, że są one wystarczające do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie i weryfikacji zasadności roszczenia powoda.

Odnośnie kwestii zarzutów strony pozwanej, że część wniosków dowodowych powoda winna zostać pominięta, bowiem nie została zgłoszona w pozwie lub pierwszym piśmie przygotowawczym, Sąd uznał, że zaszła w tym przypadku okoliczność określona w przepisie art. 217 § 2 k.p.c. pozwalająca na ich uwzględnienie, bowiem nie spowodowało to zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważań, z uwagi na podniesione przez pozwanego zarzuty dotyczące zastosowania w sprawie art. 509 k.c. definiującego przelew (cesję wierzytelności) i obowiązków dowodowych cesjonariusza (nabywcy) wierzytelności, należy odnieść się do kwestii legitymacji procesowej czynnej w sprawie. Podkreślenia wymaga, że wbrew stanowisku pozwanego, w sprawie nie doszło do zmiany po stronie powoda. Zgodnie bowiem z przepisem art. 192 pkt. 3 k.p.c., z chwilą doręczenia pozwu, zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. Przelew wierzytelności objętej pozwem w niniejszej sprawie przez powoda na fundusz sekurytyzacyjny nastąpił już po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu, zatem nie miał wpływu na tok sprawy. Pozwany nie wyraził zgody na wejście do procesu nabywcy wierzytelności (funduszu sekurytyzacyjnego) w miejsce dotychczasowego

powoda (banku), zatem w sprawie nie doszło do przekształcenia podmiotowego po stronie powodowej. Powodem w sprawie pozostaje w dalszym ciągu Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W..

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Powód roszczenie swoje wywodził z zawartej z pozwanym umowy o limit kredytowy.

Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 Prawa bankowego (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Powód, składając do akt kopię umowy z 3 lipca 2014 r. o limit kredytowy wykazał, że umowa taka z pozwanym została zawarta, a także udowodnił, na jakich warunkach udzielenie kredytu w formie limitu w koncie osobistym, nastąpiło. Następnie, składając dowód w postaci wykazu operacji na rachunku udowodnił, że pozwany G. B., nie wywiązywał się ze zobowiązań określonych w umowie, zwłaszcza w zakresie zapewnienia na koncie osobistym środków pozwalających na pokrycie należności wynikających z umowy o limit kredytowy, co doprowadziło do powstania salda ujemnego i upoważniało bank do wypowiedzenia umowy i postawienia całej należności w stan wymagalności. Składając dowody w postaci kopii wypowiedzenia umowy wraz z dowodem nadania, powód wykazał, że do wypowiedzenia umowy doszło, a w konsekwencji, że cała należność wynikająca z umowy stała się wymagalna. Składając wreszcie wyciąg z operacji pozwalający na przesłedzenie salda na rachunku pozwanego, powód wykazał dochodzone pozwem roszczenie co do wysokości.

Należy podkreślić, że pozwany, poza zaprzeczeniem w sprzecznie od nakazu zapłaty zawarciu umowy z 3 lipca 2014 r. w żaden sposób nie zakwestionował wiarygodności złożonego przez powoda dokumentu w postaci kopii tej umowy. Zarzut ten nie mógł zatem być uznany za skuteczny. Powód nie podważył również wiarygodności dowodu w postaci wykazu operacji na rachunku bankowym, wykazując np. że dokonywał innych wpłat nie ujętych w wyciągu. Brak było zatem wystarczających podstaw by zakwestionować roszczenie powoda co do wysokości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględnił powództwo w całości, orzekając o odsetkach zgodnie z przepisem art. 481 § 1 k.c. który stanowi, że, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie zaś do przepisu art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Sąd uwzględnił również powództwo w zakresie dochodzonych przez powoda odsetek za opóźnienie. W niniejszej sprawie stopa odsetek za opóźnienie od przeterminowanego zadłużenia określona została jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego (...), przy czym z uwagi na wejście w życie znowelizowanego przepisu art. 359 § 2¹ k.p.c., Sąd ograniczył wysokość odsetek od 1 stycznia 2016 r. do dwukrotności ustawowych odsetek za opóźnienie (odsetek maksymalnych).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z tym przepisem, strona która przegrała proces, zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie celowe koszty dochodzenia swoich praw, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 204 zł, prowizja dla operatora płatności w elektronicznym postępowaniu upominawczym w wysokości 2,04 zł oraz koszty zastępstwa procesowego określone zgodnie z przepisami § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, w wysokości 2400 zł, powiększone o uiszczoną opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sygn. akt I C 1248/16

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...);

3. (...)

(...)